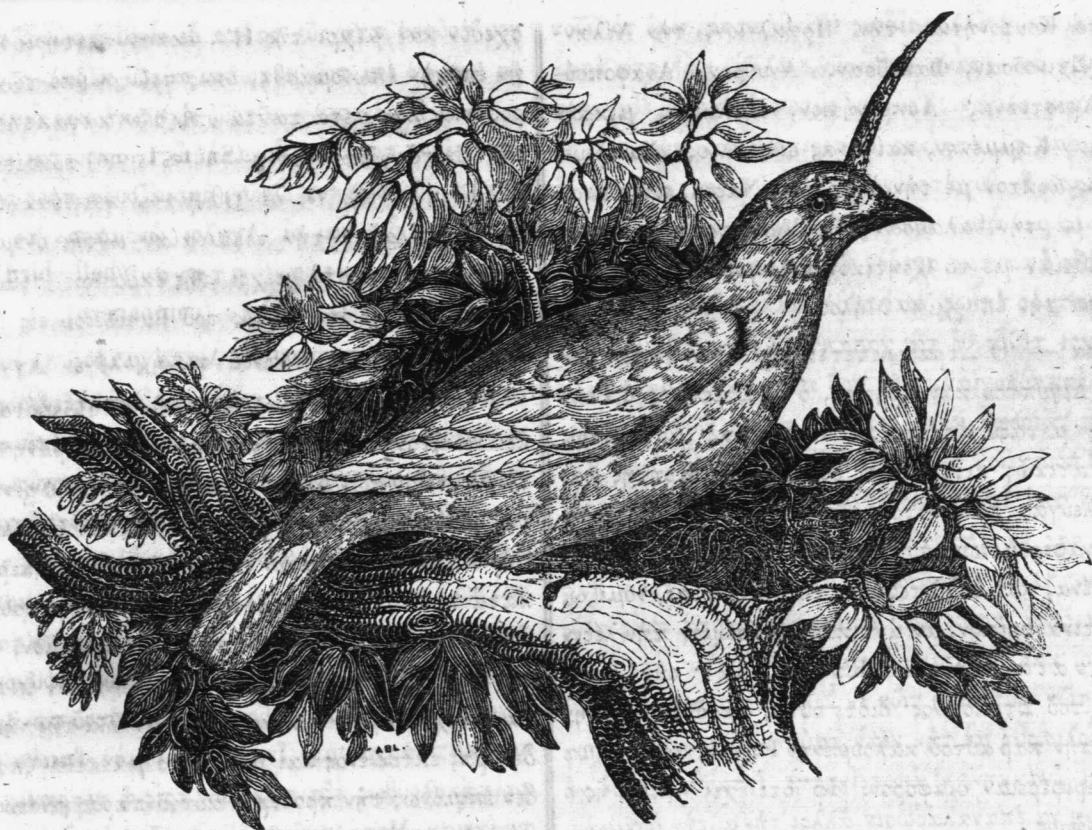

κοιλότητος τοῦ κέρατος, καὶ ὅτι ἐπομένως τόσον ὁ ἦχος τῆς φωνῆς τοῦ πτηνοῦ, ὅσον καὶ ἡ ἔντασις τοῦ κέρατος αὐτοῦ, προέρχονται ἐκ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ κωδωνοφώνου Ῥινόκερω.

Τὸ εἶδος τῶν πτηνῶν τούτων γεννᾶται εἰς τὴν Γουϊάναν καὶ εἰς τὴν Βρασιλίαν καὶ κατασκευάζει τὴν φωλεάν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑψηλότερων δένδρων, ὅπου γεννᾷ τέσσαρα αὐγὰ αἰθαλώδους χρώματος.

Ἀμφότερα τὰ γένη τοῦ πτηνοῦ τούτου εἶναι σχεδὸν ἰσομεγέθη, ἔχοντα μῆκος ἐνὸς περίπου Γαλλικοῦ ποδὸς ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς οὐρᾶς μέχρι τοῦ ῥάμφους· ἀλλ' ἡ θήλεια στερεῖται τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σαρκώδους κέρατος, διαφέρονσα πρὸς τούτοις τοῦ ἄρρενος κατὰ τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν, τὰ ὅποια αὕτη ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πράσινα, ἡ θάλασσα ἐλαιώδους χρώματος.

Πλὴν δὲ τῶν λευκοχρόων κωδωνοφώνων Ῥινόκερων, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα πολλὰ εἶδη τοῦ πτηνοῦ τούτου, ἔχοντα πτερὰ διαφόρων χρωμάτων· ὅλων δὲ γενικῶς τῶν πτηνῶν τούτων, καὶ μάλιστα τῶν ἄρρένων, τὰ πτερὰ λαμβάνουσι ζωηρότατα καὶ στιλπνότατα χρώματα κατὰ τὴν ἀνοιξιν· τρέφονται δὲ

ἀπὸ ἐντόμων καὶ καρπῶν, πρὸς ζήτησιν τῶν ὁποίων μεταβαίνουντι πολλάκις ἀγεληδὸν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ἀδίκως δὲ νομίζουσι τινες, ὅτι τὸ πτηνὸν τοῦτο ἐνασμενίζεται εἰς τὸ νὰ κατασφύρη τὰ σπαρτά τοῦ ὄρου· διότι τὸ σχῆμα καὶ ἡ δύναμις τοῦ ῥάμφους τοῦ κωδωνοφώνου Ῥινόκερω ἀποδεικνύει αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς τοιαύτην πράξιν, ἂν καὶ γενικῶς ἀγνοοῦνται τὰ φυσικὰ ἰδιώματα τοῦ πτηνοῦ τούτου· διότι ὅχι μόνον εἰσέτι δὲν μετεκομίσθη ζῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ πρὸς τούτοις οὐδὲ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Γουϊάνης καὶ Βρασιλίας φαίνονται τοιαῦτα πτηνὰ ὑπὸ αἰχμηλωσίαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῶν ἀριθμῶν 9 καὶ 10.)

Ἐπαρχία Θήρας.

Ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν νήσων Θήρας, Θηρασίας, Ἴου, Ἀμοργοῦ καὶ Ἀνάφης· αἵτινες συνιστῶσιν ὡς ἔγγιστα 40,000 στρέμματα γῆς, ἐξ ἧς μόλις τὸ ἡμισυ εἶναι καλλιεργημένον. Ἐκτὸς δὲ τῶν νήσων τούτων περιέχει καὶ τινὰς ἐρημωμένους

οἷας τὰ Κουφονήσια, τὴν Ἡράκλειον, τὴν Λέανδρον, Σχινούσαν, Φακοῦσαν, Ἀνυδρον, Ἀναφοπούλας, Χριστιανὰ, Ἀσπρονήσιον, Παλαιὰν, μικρὰν καὶ νέαν Καμμένην, καὶ τινὰς σκοπέλους. Συνορεύει δὲ πρὸς ἄρκτην μὲ τὴν ἐπαρχίαν Νάξου, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὴν θάλασσαν τῆς Ἀστυπαλαίας, πρὸς Μεσημβρίαν μὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ τὴν ἐπαρχίαν Μήλου.

Θήρα — Ὁ Στράβων θέτει τὴν νῆσον Θήραν μετὰ τὴν Αἰγύπτου καὶ Κρήτης, ὁ δὲ Στέφανος ὁ Γεωγράφος μετὰ τὴν Κρήτης καὶ Κυρηναίας· αὕτη ὁμως πραγματικῶς κεῖται πρὸς βορρᾶν τῆς Κρήτης καὶ τρεῖς λεύγας πρὸς νότον τῆς Ἰου· ὅθεν ἀμφοτέρων τῶν ἀναφερομένων συγγραφέων τὰ τεμάχια εἶν' ἐσφαλμένα, καὶ τοῦ Στεφάνου ἐπιδιορθοῦται, νομίζω, κατὰ τινὰ τρόπον, ἂν ἀντικαταστήσωμεν τὴν λέξιν Κυρηναίας διὰ τῆς Κυνουρίας· οὐχ' ὁμως καὶ τὸ τοῦ Στράβωνος· διότι οὗτος ἀποδίδει εἰς τὴν νῆσον τὴν παρ' αὐτοῦ καλουμένην Θήραν, καὶ σχῆμα καὶ περιφέρειαν διάφορον, ἅφ' ὅτι ἔχει ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος νήσος.

Ἡ ἀστρονομικὴ τῆς Θήρας θέσις εἶναι κατὰ μὲν τὸ μῆκος μ. 23, 34'. κατὰ δὲ τὸ πλάτος 36, 26'. ἔχει περιφέρειαν 36 μιλίων καὶ οὐχὶ 25 ὥς λέγει ὁ Στράβων· καὶ μολονότι δὲν ἔχει λιμένας, ἔχει μολαυτὰ ἀλλιστον ναυτικόν, καὶ ἔνεκα τούτου δημοτικὸν λοιμοκαθαρτήριον.

Ἡ Θήρα τὸ πάλαι συμπεριλαμβάνετο μετὰ τῶν σποράδων· καὶ ὁ Πλίνιος δι' ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη καὶ ἡ τῆς Θηρακίας ἀνεφύησαν κατὰ τὸ δ' ἔτος τῆς 135, Ὀλυμπιάδος· ἀλλ' ἡ διήγησις τοῦ Πλινίου εἶν' ἐσφαλμένη· διότι ὁ Ἡρόδοτος μᾶς βεβαίως, ὅτι ὑπῆρχεν εἰς ἐποχὴν πολὺ ἀρχαίαν, γνωστὴ οὖσα ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Καλλίστης· ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ Κάδμος διαβαίνων διὰ τῆς νήσου ταύτης ἀφῆκε συγγενῆ του τινὰ Μεμβλίαν καλούμενον καὶ ἀριθμὸν τινὰ ἐκ τῶν συνοδοιπρῶν του Φοινίκων διὰ νὰ κατοικήσωσι. Προστίθησι δὲ ὁ αὐτὸς Ἡρόδοτος, ὅπερ ἐπιβεβαιοῦν ὅ, τε Πάυσανίας καὶ Στράβων, ὅτι μετὰ ταῦτα ὁ Θήρας, εἰς τῶν ἀπογόνων τοῦ Κάδμου, κατακτῆσας τὴν νῆσον ταύτην, ἔδωκεν αὐτῇ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα, ὃ διεφύλαξεν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ

σχεδὸν καὶ μέχρι τῆς II'. ἑκατονταετηρίδος, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπωνομάσθη, ἴσως πρῶτον ὑπὸ τῶν σταυροφόρων καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν κατακτητῶν αὐτῆς· Ἐνετῶν, Σαντορήνη (Santa Irene) τουτέστιν Ἀγία Εἰρήνη (α). Οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ κυριεύσαντες αὐτὴν διεφύλαξαν τὴν τελευταίαν αὐτῆς ὀνομασίαν, ὅφ' ἣν ἦτο γνωστὴ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ καταστατικοῦ περὶ διαίρέσεως τοῦ Βασιλείου εἰς Νομοὺς καὶ ἐπαρχίας πρώτου Β. Διατάγματος.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ Ἡροδότου πρέπει νὰ ἦτον τὸ πάλαι ἄρκετὰ κατωκνημένη· διότι τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν παρήγγειλε τὸν Γρίνον υἱὸν τοῦ Αἰσανίου, ἀπόγονον τοῦ Θήρα καὶ βασιλέα τῆς Θήρας, νὰ ἐγείρῃ μίαν πόλιν ἐν Λιδύᾳ, ὅπερ οὗτος κατὰ πρῶτον παρημέλησεν, ἀλλ' ἀναγκασθεὶς νὰ καταφύγῃ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ αὐτὸ μαντεῖον, ἔνεκα τῆς ἐπισυμβάσης ἀνσμβρίας, ἣτις διήρκεισεν ἑπτὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη καὶ κατεξήρανεν ὅλα τῆς νήσου τὰ δένδρα, ἐκτὸς ἐνὸς καὶ μόνου, τὸ μαντεῖον ἐπανελάβεν ἐπιμόνως τὴν προτέραν αὐτοῦ παραγγελίαν· καὶ τότε ἀπεστάλη εἰς Λιδύαν Βάττος ὁ τοῦ Πολυμνήστου υἱὸς μὲ τινὰς ἄλλους, ὅπου ἀνήγειραν τὴν πόλιν Κυρήνης, ἣτις ἀκολούθως ἐστάθη πατρὶς τοῦ ποιητοῦ Καλλιμάχου. Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς λέγει, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη εἶχεν ἑπτὰ πόλεις· καὶ ἐπὶ Πτολεμαίου ἦνθουν ἡ τε Οἶα καὶ Ἐλευσίς. Καὶ τῶνόντι ἡ νῆσος αὕτη πρέπει νὰ ἦτον ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ της ἄρκετὰ ἰσχυρά· διότι αὕτη μόνον καὶ ἡ τῆς Μήλου ἐτόλμησαν νὰ μένωσιν οὐδέτεραι ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ περιβοήτου Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τὰ εἰρεπία τῆς παλαιᾶς αὐτῆς πρωτεύουσος τῆς καὶ Θήρας ἐπονομαζομένης (β) φαίνονται ἀκόμη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Μέσα-Βουνοῦ, ἢ Ἀγίου Στεφάνου λεγομένου, καὶ εἶναι ἴσως τὸ σημαντικώτερον μνημεῖον τῆς ἀρχαιότητος, ἅφ'

(α) Ὁ Λατίνος συγγραφεὺς Ἰουστίνος τὴν ἀναφέρει ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Θηραμένη (Theramena).

(β) Ὁ καθηγητὴς Ῥὸς δι' ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ πόλις αὕτη εἶναι ἡ τῶν ἀρχαίων Οἶα, ἀλλ' ἐγὼ ἀπέδειξα δι' ἐπιγραφῶν σωζομένων μετὰ τῶν αὐτῆς εἰρεπιῶν, ὅτι ἐκαλεῖτο Θήρα, καὶ τὴν γνώμην μου ταύτην παρεδέχθη, ὡς πληροφοροῦμαι, καὶ ὁ ἐνδὸς ἀρχαιολόγος Ῥαούλ—Ροχέτος. Παρεδέχθη προέτι τὴν γνώμην μου ταύτην καὶ ὁ πρῶτος κατὰ τὴν Θήραν Λαζαριστὴς Πέγος, εἰς τὴν περὶ Θήρας Γαλλιστὴ ἐκδοθεῖσαν πραγματείαν του, ἃν καὶ δὲν ἀναφέρει αὐτὴν ὡς ἰδικήν μου.

ὅσα ὑπάρχουν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος (α). Αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς πόλεις φαίνεται ὅτι κατεβυθίσθησαν, διότι εἰς διάφορα μέρη τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ μεσημβρινοῦ αὐτῆς παραλίου ἀνακαλύπτονται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης πλῆθος ἐρείπίων καὶ κατεργασμένων μαρμάρων. Μεταξὺ τῶν ἐν Θήρᾳ λατρευομένων θεῶν ἦτον κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἐκάτη, ὡς ἐκ διαφόρων ἐπιγραφῶν ἐξάγεται, καὶ τὸ μαντεῖον τῆς Θήρας ἔπος Ὁ ρ α ῖ ω ν, ἦτον ἀρκετὰ διάσημον. Νῦν δὲ ἡ Θήρα διαιρεῖται εἰς δύο δήμους, δηλαδὴ εἰς τὸν τῆς Θήρας, συγκείμενον ἐκ τῶν κωμοπόλεων.

Φηρά (ἔδρα), κατοίκους.	1,260.
Φηροστεφάνιον.	178.
Κοντοχώριον.	1,156.
Καρτεράδος.	1,094.
Ἡμεροβίγλιον.	961.
Βουρδούλος.	273.
Ἐπανωμερία.	1,740.
Φοινικία.	290.
Θόλος.	64.

Τὸ ὅλον. 6,980,

Ἐξ ὧν 750 περίπου τοῦ Δυτικοῦ δόγματος.

Εἰς τὴν πόλιν Φηρά ἐδρεύει ὁ Ἐπαρχος καὶ λοιπαὶ ἀρχαί, καὶ ὁ τῆς Θήρας Δυτικὸς ἐπίσκοπος· εἶναι δὲ ἐνταῦθα ἄξιον σημειώσεως τὸ κατάστημα τῶν Γαλλίδων καλογαριῶν, τῶν καὶ Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους (soeurs de la charité) καλουμένων, ἐνθα σιτεύονται καὶ διδάσκονται πάμπολλα ὁμόθητκα αὐτῶν κοράσια. Ἀξίαι παρατηρήσεως εἶν' ὡσαύτως καὶ τινες συλλογαὶ ἀρχαιοτήτων ὑπὸ ἰδιωτῶν κατεχόμεναι. Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, κατὰ τὴν θέσιν λεγομένην τοῦ Κουλούμπου, παρατηρεῖται ἀρχαῖον τι κοιμητήριον τὸ καὶ Κελιά καλούμενον· πλησίον καὶ πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἡμεροβιγλίου τὰ ἐρείπια τῆς ἐπὶ Ἐνετοκρατίας πρωτεύουσος τῆς καὶ Κάστρον, ἡ Σκάρος, ἡ Κάστρον τοῦ Σκάρου καλουμένης.

Ὁ ἕτερος Δῆμος εἶν' ὁ τῆς Καλλιῆς, ὅστις σύγκειται ἐκ τῶν ἐξῆς κωμοπόλεων.

Πύργος (ἔδρα) κατ.	1,229.
Ἐμπορεῖον.	1,246.

(α) Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὄρους καὶ ἰδίως κατὰ τὴν θέσιν τὴν καὶ Σελάδαν καλουμένην, ἀνακαλύπτονται ἀρχαῖοι πλῆθος, πολλοὶ τῶν ὁποίων εἶν' ἀρίστης κατασκευῆς.

Μεγαλοχωρίον.	978.
Ἀκρωτήριον.	451.
Γωνία.	1,071.
Βόθων.	684.
Μεσσαρία.	872.

Τὸ ὅλον. 6,531.

Ἐκτὸς τὸν ἐπὶ τοῦ Μέσα-Βουνοῦ ἀρχαίων ἐρείπων εἶν' ἄξια παρατηρήσεως κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον, ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου, ὁ καὶ μαρμαρινὸς λεγόμενος, οὗ τὸ κτίριον εἶν' ἀρχαῖον τι τέμενος· οἱ κατὰ τὴν θέσιν Ἐξωμήτην ἀρχαῖοι ἀνὰ γλυπτοὶ τάφοι· καὶ ὁ κατὰ τὴν θέσιν Περίσσης νεοοικοδομούμενος ναὸς τῆς Παναγίας.

Ἡ Θήρα εἶν' ἄξια θαυμασμοῦ καὶ διὰ τὰ Ἡφαίστεια αὐτῆς γεννήματα, μάλιστα ὁ κόλπος αὐτῆς· ὡς ἐκ τῶν κρημνωδῶν τῆς Θήρας καὶ Θηρασίας παραλίων, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τριῶν κεκαυμένων νήτων, αἵτινες ἐγεννήθησαν ἐξ ἐννέα ἀλλεπαλλήλων Ἡφαιστειακῶν ἐκκρήξεων (α), παρασταίνει φρικτῶδες τι καὶ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του θέαμα.

Ἡ νῆσος αὕτη, καὶ τοι ἐστερημένη καθαρῶν ρεόντων ὑδάτων, ἔχει μολαταῦτα τέσσαρας ὀρυκτοπηγὰς, ἐκτὸς τῆς κατὰ τὴν Καμμένην σιδηροκρήνης, ἥτις ἔχει οὐ μόνον μεγίστην θεραπευτικὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν νὰ καθαρίζῃ τὸν ἰωμένον χαλκόν. Ἄν καὶ καταξήρος ἡ Θήρα, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὑδάτων, προδίδει ὅμως ἄριστον οἶνον, κριθὴν, ὀλίγα ὄσπρια, σῦκα καὶ βαμβάκιον, τὸ ὁποῖον γεννᾶται ἐκ τινος χαμοδένδρου τοῦ καὶ gossypium arboreum καλουμένου.

Θηρασία.— Ἡ νῆσος αὕτη κεῖται εἰς τὸ στόμιον τοῦ κόλπου τῆς Θήρας πλησίον τοῦ ἀρκτικοῦ αὐτῆς ἀκρωτηρίου, ἥτοι τῆς Ἐπανωμερίας· ἔχει δύο λευγῶν περίμετρον, καὶ ἐκ τῆς φύσεως τῆς γῆς, καὶ τῆς ὁμοιότητος τῶν αὐτῆς στρωμάτων μετὰ τῶν τῆς Θήρας, εἰκάζεται, οὐκ ἄνευ πιθανότητος, ὅτι αὕτη εἰς ἐποχὴν λίαν ἀρχαιοτάτην ἀπῆρτιζε μετὰ τῆς σημερινῆς Θήρας μίαν μόνην νῆσον. Ὁ Πτολομαῖος λέγει, ὅτι εἰς τὴν νῆσον ταύτην ὑπῆρχε μία πόλις, καὶ πιθανῶς αὕτη πρέπει νὰ ἦτον ἀποικία τῶν Φοινικίων, διότι πρό τινος καιροῦ εὐρέθησαν μάρμαρα τινα με

(α) Βλ. Περί τῶν νήσων Καμμένων. Σύντομος διατριβὴ ὑπὸ Γ. Δ. Λε-Κιγάλα ἐν τῷ νέῳ Ἀσκληπιῷ ἔτος Γ'. φυλλ. 3.

Φοινικικὰς ἐπιγραφάς. Ὁ περιηγητὴς Τουριεφόρτιος συγχέει τὴν νῆσον ταύτην μὲ τὸν παρακειμένον τῆς Ἐπανωμερίας σκόπελον τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Ἡ Θήρασις νῦν ἀπαρτίζει ἰδιαιτέρον ὁμώνυμον δῆμον συγχείμενον ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων.

Μανωλᾶς (ἔδρα) κάτ.	170.
Ποταμός.	169.
Ἀγριλιά	109.
Κερά.	65.

Τὸ ὅλον. 513.

Δὲν ἔχει λιμένα· προάγει δὲ τὰ αὐτὰ καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, οἷα καὶ ἡ Θήρα, προϊόντα, μάλιστα ἐξάγει διὰ τὸ ἐξωτερικὸν περισσοτέραν ἡφαιστίον γῆν (ἄσπα).

Ἴος. — Κεῖται πρὸς μεσημβρίαν τῆς Νάξου, καὶ τρεῖς λεύγας πρὸς ἄρκτον τῆς Θήρας. Ἡ ἀστρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι μῆκος μ. 33, 37' πλάτος 36, 43' καὶ ἔχει 14 λευγῶν περιφέρειαν. Ὁ λιμὴν αὐτῆς εἶναι εἰς τῶν ἀσφαλεστέρων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἀλλ' ἔνεκα τῶν παρακειμένων ἐλῶν καθίσταται ὀλίγον νοσώδης. Ἡ νῆσος αὕτη κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλινίου ἐκαλεῖτο καὶ Φοινίκη. Ἡ πόλις τῶν Ἰητῶν εἶναι ἀποικία τῶν Ἰώνων, καὶ μολονότι ἡ ἱστορία οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τῆς λαμπρότητος τῆς πόλεως ταύτης, μολταυτα πρέπει νὰ ᾔτον, ἴσως δὲ εἰς ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν, σημαντικωτάτη πόλις, διότι τοῦτο μαρτυρεῖται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε σωζομένων κυκλοπικῶν αὐτῆς τειχῶν. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου, Στράβωνος, Πλινίου, Παυσανίου, καὶ Στεφάνου τοῦ Γεωγράφου, εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἀπέβησε καὶ ἐτάφη ὁ θεῖος Ὅμηρος, οὗ δὲ τάφος ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ ἔτος 1812, ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ Κόμητος Πάσχου Βαρῶνος Κρίενεν, ὅστις κακῇ τύχῃ μετεκόμισε μετ' αὐτοῦ τοὺς ἐξορυχθέντας ἐπιτυμβίους λίθους (α). Ὁ νῦν δῆμος τῶν Ἰητῶν σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως ἐχούσης 2, 331 κατοίκους. Τὰ δὲ προϊόντα τῆς Ἰου εἰσὶ κριθή, σμιγάδι, σίσαμον, ὄσπρια, οἶνος, σῦκα, ἔλαιον, βαμβάκιον κλπ.

Ἀμοργός. — Κεῖται μεταξὺ Νάξου καὶ Ἀστυ-

παλαίας, νήσου τῆς Τουρκίας, ἔχει δώδεκα λευγῶν περιφέρειαν, καὶ ἡ ἀστρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι μῆκος μ. 23, 58', πλάτος 36, 51'. Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ὑπάρχουν δύο ἀρετὰ καλοὶ λιμένες, μάλιστα ὁ καὶ Βαθύς λεγόμενος· ὅπου ἴσως, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλουτάρχου, ὁ τῶν Λυδίων ναύαρχος Κλεῖτος ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας ἓνα τρίδαντα καὶ ἐπωνομάσθη Ποσειδῶν, διότι εἶχε καταθυθίσει μέρος τοῦ τοῦ Ἀντιόχου στόλου.

Ἡ Ἀμοργός κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλινίου ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Ὑπέρη, Πατάγη, ἢ Πλατάγη, Πολύκιος καὶ Φίλη. Κατὰ δὲ τὸν Στέφανον τὸν γεωγράφον, Παγκάλη, Ψυχία, καὶ Καρκεσία· καὶ κατὰ Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον Ἀμολγός. Στέφανος ὁ Γεωγράφος διηγεῖται, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι τῆς Ἀμοργοῦ πόλεις ὠνομάζοντο Ἀρκεσίνη, Μινώα καὶ Αἰγιάλη. Φαίνεται ὅμως, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τῆς νήσου ταύτης κάτοικοι κατεγίνοντο μᾶλλον εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἢ εἰς τὴν πολεμικὴν, ὅθεν ἐνταῦθα ἔλαβε τὰ γενέθλια ὁ περιδότης ποιητῆς Σιμωνίδης· καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Σουΐδα εἰς τὴν νῆσον ταύτην κατεσκευάζετο εἰδός τι ἐρυθροῦ πανίου ἀρίστης ποιότητος, ὃ ἐκαλεῖτο ἀμοργίς. Ἴσως τὸ πανίον τοῦτο ἐβάφετο διὰ τοῦ αὐτοφυῶς κατὰ τὴν νῆσον ταύτην, καὶ τὴν παρακειμένην Ἡράκλειον, φουμένου ἐχίου (Echium), ὃ φύεται καὶ εἰς τινὰς ἄλλας τοῦ Αἰγαίου νήσους.

Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐστάλη ἐξώριστος ἐπὶ Τιβερίου Βίβιος ὁ Σερένος.

Ὁ τῶν Ἀμοργίνων δῆμος σύγκειται νῦν ἐκ τῶν ἐξῆς κωμωπόλεων.

Χώρα (ἔδρα) κάτοικοι	1, 891.
Λαγκάδα	844,
Θολάρια.	424.
Ποταμός	170.
Στρώβουλος.	82.

Τὸ ὅλον 3, 411.

Εἰς τὴν νῆσον, ταύτην ὑπάρχει εἰς χεῖμαρος, οὗ τὰ ὕδατα πολλάκις λιμνάζοντα ἐπιφέρουσι κακοήθεις πυρετούς. Προάγει δὲ σῖτον, κριθήν, ὄσπρια, ἔλαιον, οἶνον, τυρόν καὶ ζῶα.

Ἀνάφη. — Κεῖται πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀμοργοῦ καὶ 8 λεύγας πρὸς ἀνατολὰς τῆς Θήρας· ἔχει 5

(α) Ἐκ τινος ἀρχαίας ἐπιγραφῆς ἀνακαλυφθείσης ἐσχάτως ἐάγεται, ὅτι οἱ Ἰῆται εἶχον ἓνα τῶν τοῦ ἔτους μηνῶν ἀριερωμένον τῷ Ὁμήρῳ, ὃν καὶ Ὁμηρεῶνα ἐκάλου.

λευγῶν περιφέρειαν, καὶ ἡ ἀστρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι μῆκος μ. 23, 59' πλάτος 36 30'. Ὁ Βοσγιένος λέγει ὅτι ἡ νῆσος αὕτη ἔχει καλὸν λιμένα καὶ ὄρμον, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο εἶναι τὰ μέγιστα ἡπατημένους.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν Στεφάνου τοῦ Γεωγράφου τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Μεμβλίαρος, ἀπὸ τὸν Μεμβλίανρον συγγενῇ τοῦ Κάδμου, τοῦ καὶ ἐν Θήρᾳ ἀποικησάντος. Ἀκολουθῶς δὲ ὠνομάσθη Ἀνάφη ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν, οἵτινες ὑπὸ τρικυμίας διωκόμενοι διεσώθησαν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ὅπου κατὰ τὸν Στράβωνα καὶ Κόνωνα ὠκοδόμησαν ναὸν ἀφιερῶσαντες αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι. Τοῦ περιδοῆτου τούτου ναοῦ σώζονται μέχρι τοῦδε ὀλίγα τινα εἰρείπια, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην ἀνακαλύπτονται διάφορα ἄλλα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα.

Ὁ νῦν τῶν Ἀναφαίων δῆμος σύγκειται ἐκ τῆς ἑμῶν ὠμου κωμοπόλεως, ὅπου εἶναι εἰσέτι φαινὰ τὰ εἰρείπια τοῦ τῆς Ἑνετικῆς δυναστείας φρουρίου· ἔχει δὲ καὶ κατοίκους 810, καὶ προάγει σίτον, κριθήν, κρόμμυα, μέλι, ὄσπρια, καὶ ὀλίγον οἶνον. Ὑπάρχει καὶ ἀφθονία περδικῶν, αἵτινες κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡγησάνδρου, ἀναφερομένου ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου, πρότερον δὲν ὑπῆρχον, ἀλλὰ κομισθέντος ἐνὸς καὶ μόνοι ζευγαρίου ἐξ Ἀστυπαλαίας, τοσοῦτον πολυπλασιάσθησαν ἐν διαστήματι ὀλίγου χρόνου, ὥστε ὁ δῆμος θέλων νὰ προλάβῃ τὴν ὁποῖαν ἐπροξένουν φθορὰν εἰς τὰ προϊόντα, διέταξε νὰ φθείρωνται τακτικῶς καθ' ἑκάστον ἔτος τὰ αὐτῶν ὠά. Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἀνεκαλύφθησαν προσέτι ἔχνη μεταλλείων ἀμιάντου καὶ ἀντιμονίου.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐρημονήσους τῆς Ἐπαρχίας ταύτης σημειωτέον, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ τῆς Θήρας κόλπου κεῖται ἡ παλαιὰ Καμμένη, ἡ καὶ Αὐτόματος καὶ Ἱερὰ παρά τοις παλαιοῖς καλουμένη, ἡ νέα Καμμένη, καὶ ἡ μικρὰ Καμμένη, αἵτινες ἀκολουθῶς ἀνεφύθησαν, καὶ ἐν αἷς προσορμίζοντα τὰ Θηραϊκὰ πλοῖα. Πρὸς τὸ στόμιον τοῦ αὐτοῦ κόλπου, μεταξὺ Θηρασίας καὶ τοῦ νοτίου τῆς Θήρας ἀκρωτηρίου, κεῖται τὸ Ἀσπρονήσιον, τὸ ὁποῖον κακῶς τινὲς νομίζουν ὅτι εἶναι ἡ τῶν παλαιῶν Θεία. Τρεῖς ὡς ἔγγιστα λεύγας πρὸς δυτικομεσημβρίαν τῆς Θήρας κεῖνται αἱ λεγόμεναι Χριστιανὰ, ἡ Ἀσκανία παρὰ τοῖς παλαιοῖς,

καὶ οὐχὶ Λητώα, ὡς διίσχυρίζεται ὁ Λαμαρτινιέρος. Πρὸς ἀνατολὰς καὶ πλησίον τῆς Ἀνάφης κεῖνται αἱ καλούμεναι Ἀναφοπούλαι. Μεταξὺ Θήρας καὶ Ἀμοργοῦ ἡ λεγομένη Ἀνυδρος, καὶ οὐχὶ Ἀμοργόπουλον, ὡς τὴν ὀνομάζει ὁ Ἀλδενχόβενος· καὶ μεταξὺ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νάξου αἱ ἐφεξῆς ἐρημόνητοι, αἵτινες ἐν τῷ γεωγραφικῷ τῆς Ἑλλάδος χάρτη τοῦ Ἀλδενχόβενου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Νάξου κατατάσσονται, δηλ. ἡ Λέλανδρος (Στενόζα), ἡ Σχινόυσα, ἡ Φακούσα (Κέρος), αἱ δύο καλούμεναι Κουφονήσια, καὶ ἡ Ἡράκλειος (Ἀρακλιά) ἥτις πιθανῶς εἶναι ἡ τῶν παλαιῶν Νικασία, καθότι οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἀναφέρει νῆσον φέρουσαν ὄνομα Ἀρακλίας ἢ Ἡρακλείου. Εἰς τὴν ἐρημόνησον δὲ ταύτην ὑπάρχει ἀντρώπιον, ὅμοιον μὲ τὸ τῆς Ἀντιπάρου, καὶ οὐχ' ἦττον θαυμάσιον, καὶ τοι μὴ ἀναφερόμενον ὑπὸ τῶν περιηγητῶν, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ σταλακτητικὰς ἀπολιθώσεις, καὶ ἔτι μᾶλλον ἄξιον παρατηρήσεως, καθ' ὅσον ἡ αὐτοῦ εἰσοδος οὐδόλως εἶναι ἐπικίνδυνος. (ἀκολουθεῖ)

ΜΥΘΟΣ ΣΤ'.

Οἱ Βάτραχοι.

Κατὰ τὸν χρυσοῦν ἐκεῖνον καὶ μακάριον αἰῶνα, ὅτ' ἐσκέπτοντο τὰ ζῶα καὶ ἐδιοικούντο μόνα, Βάτραχοι οἱ θιασῶται τῆς προόδου καὶ τῶν φῶτων τὴν βελτίωσιν ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τῶν καθεστώτων, Ἐκ τῆς λίμνης τῶν ἐκθάντες μὲ κοάσματα τραχέα, παρὰ τοῦ Διὸς ἐζήτουν νὰ τοὺς δώσῃ Βασιλεῖα. Ὁ δὲ Ζεὺς ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πρὸς τὴν γῆν ὀλίγον κύπτει, κ' ἐκ τῆς Ἰδης κόφας ξύλον εἰς τοὺς βατράχους κάτω ῥίπτει. Τὸ δὲ ξύλον εἰς τὴν λίμνην πεσὼν κἀμνει μέγαν κρότον· οἱ δὲ βάτραχοι μεγάλως ξιππασθέντες κατὰ πρῶτον, Καταδύοντα ἀμέσως εἰς τὸν πυθμένα τῶν ὑδάτων, καὶ φοβοῦνται νὰ ἀνέλθουν νὰ ἰδοῦν τὸν ἀνακτὰ των. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, κρότον μὴν ἀκούοντες κἀνέν, ἤρχισαν νὰ ἀναβαίνουν βαθμυδὸν ἀπ' τὸν πυθμένα. Εἰς τὸ ξύλον πλησιάζουν νὰ τὸ περιεργασθῶσι, καὶ τολμῶσιν ἐπὶ τέλους ἐπ' αὐτοῦ καὶ ν' ἀναβῶσι. Τὴν ἀπάθειαν δὲ τούτου βλέποντες ἀθημονοῦσιν, ἀπαξάπκντες κοάζουν καὶ μεταβολὴν ζητοῦσιν. Ἀναξ ξύλινος, Ζεῦ πάτερ, εἰς τί θέλει χρησιμεύσει; πῶς χωρὶς ψυχῆν τὸ ξύλον εἰς ἡμᾶς θὰ βασιλεύσει; Ὁ δὲ Ζεὺς μακροθυμήσας ἀνοήτους τοὺς νομίζει, καὶ τὸν Ἐγγχεῖον βατράχων βασιλεῖα διορίζει.